

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การให้ทุนสนับสนุนการวิจัยแก่ต่างประเทศของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๖๘๐๙/๐๑๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี มีภารกิจในการสนับสนุนการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศ แต่โดยที่การสนับสนุนการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ในปัจจุบันมีผลกระทบจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในต่างประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก การวิจัยบางส่วนจึงจำเป็นต้องทำร่วมกับนักวิจัยในต่างประเทศ และหน่วยงานวิจัยต่างประเทศเพื่อให้ได้ความรู้ และข้อมูลที่เป็นประโยชน์จริงในการปฏิบัติ ไม่สามารถทำอยู่เฉพาะภายในประเทศไทยได้ ประกอบกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในรัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านเกษตร อุตสาหกรรม การขนส่ง พลังงาน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งต้องมีความร่วมมือทางวิชาการระหว่างนักวิจัยไทยกับนักวิชาการในต่างประเทศเพื่อสนับสนุนนโยบายดังกล่าว ซึ่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้ระบุไว้ว่าการสนับสนุนทุนวิจัยให้แก่ักวิจัยในต่างประเทศและหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศจะกระทำได้หรือไม่ได้ประการใด แต่คณะกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัยมีอำนาจตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ที่จะออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสนับสนุนการวิจัย และการบริหารของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยจึงขอหารือว่า หากคณะกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัยจะออกระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยในต่างประเทศหรือหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศไทยตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจะมีข้อขัดข้องตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพระราชบัญญัติอื่นใดหรือไม่ประการใด

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๓๔ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแล้ว เห็นว่า มาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการวิจัยขึ้นเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายในการสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การวิจัยเชิงนโยบาย และการวิจัยประยุกต์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศ การดำเนินกิจการของกองทุนสนับสนุนการวิจัยจึงต้องเป็นไปภายใต้กรอบวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย โดยมีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ประกอบกับเมื่อพิจารณาเหตุผลในการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการใช้ประโยชน์จากผลของการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องและเอื้อต่อการวิจัยเพื่อประโยชน์สูงสุด^๒ แล้ว ย่อมเห็นได้ว่า การให้ทุนสนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยในต่างประเทศหรือหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศในด้านต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศ อยู่ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่สามารถกระทำได้

สำหรับประเด็นปัญหาที่ว่า คณะกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัย มีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยในต่างประเทศหรือหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศได้หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การให้ทุน

^๑ มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสนับสนุนการวิจัย” ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๕ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายในการสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การวิจัยเชิงนโยบาย และการวิจัยประยุกต์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศ ให้กองทุนเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว นั้นได้ แต่จะต้องไม่ดำเนินการวิจัยเอง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การวิจัยที่มีประสิทธิภาพในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และการนำผลของการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวิชาการของประเทศ แต่ในปัจจุบันการวิจัย และการใช้ประโยชน์จากผลของการวิจัยดังกล่าว ยังไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านงบประมาณจากรัฐบาลอย่างเพียงพอ สมควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการวิจัยขึ้นเป็นอิสระจากรบบราชการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการใช้ประโยชน์จากผลของการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องและเอื้อต่อการวิจัยเพื่อประโยชน์สูงสุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยในต่างประเทศหรือหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศที่มีลักษณะเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศ อยู่ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่สามารถกระทำได้ ดังนั้น คณะกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัยจึงมีอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๒)^๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัยฯ ที่จะออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยแก่นักวิจัยในต่างประเทศหรือหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศดังกล่าวได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๓

---

^๑มาตรา ๑๔ คณะกรรมการนโยบายมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนการให้ทุนสนับสนุนการวิจัย

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการการสนับสนุนการวิจัยของนักวิจัยและหน่วยงานของรัฐ

รัฐวิสาหกิจ และเอกชน